

10. Въ октомврийския миней на църквата Рождество Христово: „1791 г. 25 октомври. Отсъкоха главата на Османъ ефенди и още на четирма въ търновския конакъ.“

11. Въ августовия миней на църквата св. Георги е отбелязано: „1811 г. въ Търново стана цѣла година голѣма скжптия по причина на войната на турцитѣ съ московцитѣ, която дѣржа 5 години. Дойде московецътъ до Търново и пакъ не спира сеферътъ и дене и ноще. Ние се надѣвахме за по-добро, но, както виждаме, отива по зле.“

12. Въ църквата Рождество Христово на една малка икона съ изображение на Спасителя е писано на гръцки:

„Тази икона е взета отъ московцитѣ. Като се връщаха руситѣ отъ Ловечъ, бѣха ограбили църквите и кѫщите на християните. Тогазъ имаше 20 души наказани, но пакъ дѣрзостта къмъ злото не спираше. За споменъ, 1811 год.“

13. Януарския миней на църквата св. Георги има бележка на гръцки.

„На 24 септември 1816 г. дойде вдадиката въ Търново и развали пазаря на Горня-Орѣховица да бѣде въ сѫбота, защото до сега бѣше въ недѣля.“

14. Въ сѫщия миней, писано пакъ на гръци: „Убиха вселенския патриархъ Григория въ днитѣ на султана Мурадъ въ Констинополъ. Забележка за споменъ. 10 априлъ 1821 год.“

15. Въ една тетрадка съ писани бележки отъ дѣда Димитраки има: „Въ 1832 г. се установиха калугерицитѣ да живѣятъ въ св. Никола.“

16. Въ друга една бележка, писана отъ сѫщия въ сѫщата тедрадка се казва: „Въ 1837 г. се построи щерната на св. Никола. Тогава дойде чумата и умрѣ игуменката на 15 октомври. За споменъ.“

17. Въ сѫщата тетрадка има писани отъ сѫщия дѣдо Димитраки следнитѣ две бележки на бѣлгарски:

а) „Свѣти Йоаннъ Рилски е роденъ и воспитанъ въ село Скрино, което е до Срѣдецъ (ныне Софія), а престави се въ лѣте Господне 946 и живѣлъ каде седемдесетъ години“, и

б) „Грѣцко сказание за св. Клиmenta, найдено отъ професора Григоровича въ единъ грѣцки рѣкописъ отъ XIII в. Въ истото се казва, че св. Климентъ е съчинилъ азбуката, която се приписва на премжд-дрія Кирилъ — *σοφὸν Κυριλλον*. Кирилъ билъ изнамѣрилъ глаголицата.“

18. Въ майския миней на църквата св. Димитръ има бележка на гръцки:

„Въ 1837 г. май 6 пристигна въ Търново султанъ Махмудъ и стоя отъ четвъртакъ до сѫбота. Християните го посрѣщаха тѣржествено. Владиката Иларионъ излезе съ 50 свещеници въ одежди и съ 40 анагности, всички облечени и съ голѣми свещи въ рѣце. Свещитѣ купи владиката съ свои пари“. Сѫщата бележка я има и въ една тетрадка на дѣдо Димитраки.

19. Въ юнския миней сѫщата църква е забелязано на гръцки: „На 6 юни 1838 г. дойде тѣрновския митролитъ Панаретъ и сѣдна на трона на блажения Иларионъ. Всички свещеници излѣзоха да го посрѣщатъ оттатъкъ с. Дебелецъ.“ Владиката Панаретъ, бившъ пехливанинъ, бѣше много простъ, грубъ и бѣлгаромразецъ. За него въ сѫщия миней има втора една бележка: „1838 г., юни. Като дойде владиката Панаретъ, свика въ митрополията, подчиненитѣ си епископи и имъ поискъ много владищина. За това ловчанския епископъ Дионисий си подаде оставката.“